

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 900
Letna naročnina L. 1.800
Letna inozemstvo L. 2.800
Poštno čekovni račun: šte. 24/12410

Leto XV. - Štev. 7 (729)

Gorica - četrtek 14. februarja 1963 - Trst

Posamezna številka L 35

Važen jubilej za nas vse

863 - 1963

Letos obhaja krščanski slovanski svet 1100-letnico, odkar sta sv. brata Ciril in Metod prišla v Veliko Moravsko na Velehrad in prinesla s seboj prvi prevod sv. pisma v stari slovanski jezik in prve liturgične knjige. Ta letnica je za katol. Cerkev in še posebej za vse Slovane tako pomembna, da ne bodo šli mimo nje niti v slovanskih deželah, kjer vladajo režimi, ki so odločno proti veri. Tem bolj se moramo te obletnice spominjati mi, ki smo vero sv. bratov ohranili in jo skušamo po najboljših močeh braniti in širiti zlasti med našim slovenskim ljudstvom tu na Primorskem. Vsled tega hočemo v tem uvodniku predvsem spomniti na ta jubilej vso našo javnost, da v teku tega leta na dostojen način proslavimo ta zgodovinski dogodek, ki je za vse Slovane dvakratno važen: prvič, ker smo po oznanjevanju sv. bratov posredno ali neposredno prejeli sv. krščansko vero; drugič, ker smo po njih delu stopili v družbo kulturnih narodov Evrope. Za vso Cerkev pa je ta jubilej izredno važen, ker sta pred 1100 leti sv. Ciril in Metod prva stopila na pot, ki jo je sedaj sprejel tudi vatiškanski cerkveni koncil II., namreč na pot, da mora liturgija biti ljudstvu razumljiva in se zato posluževati tudi živega ljudskega jezika. Prav gotovo se bodo v našem listu oglašili še drugi bolj kompetentni možje, da orišejo osebnost in delo sv. bratov, da ga uokvirijo v sedanje dogajanje v Cerkvi in na svetu, da prikazuje njih aktualnost, saj so o tem napisali že veliko debelih bukev. Zato naj mi bo to dovoljeno, da le priključim v spomin nekaj dejstev.

PRISTEN SAD GRŠKE CERKVE

Predvsem to, da sta sv. brata Ciril in Metod pristen sad grške cerkve. Doma iz Soluna, iz odlične grške družine sta dobila najboljšo vzgojo doma in potem Ciril na visoki šoli v Carigradu, Metod pa v raznih samostanih v Mali Aziji. Tu sta se navzela tistega pristno katoliškega, to je vesoljnega duha, kakor veje iz del velikih grških očetov od sv. Anastazija do sv. Janeza Krizostoma. Zato pa ni v njih nič tistega ozkosrčnega grškega duha, ki je tedaj prevladoval v Bizancu in katerega tiptičen proizvod je njun sodobnik carigrad-

ski patriarh Focij. Grka po rodu in po vzgoji sta si v največji meri osvojila duha krščanske vesoljnosti in apostolske gorečnosti.

BLAGOVESTNIKA SLOVANOV

Ta pristno krščanska vesoljnost in gorečnost ju je napotila, da sta sprejela povabilo carigradskega cesarja Mihaela, naj gresta med poganske Slovane na Moravsko, kakor se je glasila prošnja kneza Rastislava. Sla sta iz tihote samostana na Orlimu onstran Bosforja in se napotila v negotovo prihodnost med tedaj še barbarke in poganske Slovane. Ti zanju niso bili neznano ljudstvo, saj sta jih že v mladih letih spoznala v Solunu, svojem rodnem mestu. Okolica tega sedaj grškega mesta je bila tedaj vsa slovanska in tudi v mestu ni manjkalo Slovanov. Tu sta se naučila slovanskega jezika do popolnosti, kot priča njih kasnejše apostolsko delo. Tako pripravljena sta odpotovala in srečni dan, ko sta stopila na Velehrad! Ni se nam ohranil noben opis, kako so ju sprejeli Rastislava in njegovi Slovani. Toda kasnejše njuno delo in zlasti še žalost učencev, ko sta drug za drugim umrli, Ciril prej, Metod kasneje, nam priča, da sta bila najbolj dobrodošla apostola, ki sta se za vse čase vtisnila v dušo in v spomin vseh Slovanov.

VZGLED VSEM ČASOM

S svojo za 9. stoletje po Kr. originalno metodo misijonarjenja sta obudila stari grško tradicijo in metodo pokristjanjevanja, namreč da je treba ljudstvu oznanjevanju evangelijskega v domačem jeziku in ga učiti molitev prav tako v materinem jeziku. Tako so delali apostoli, tako so delali misijonarji še dolgo potem. Toda politične in cerkvene razmere so se do takrat tako spremenile, da je bila njuna uporaba slovanskega jezika pri sv. maši in pri obredih nekaj nezastlišanega. Zato vemo, kako so ju zaradi tega napadali nemški duhovniki in tudi rimski zastopniki; kako so ju tožili v Rim, da sta se morala ponovno zagovarjati. Toda vemo tudi, da so vsi tedanji papeži potrdili njuno pravovernost in tudi njun novi način misijonarjenja. (Nadaljevanje na 3. strani)

Državni udar v Iraku Naloge nove avtonomne dežele

Nemirni Srednji vzhod je ponovno stopil v ospredje mednarodnega zanimanja. Povod za to je dal nenadni državni udar v Iraku, do katerega je prišlo v petek 8. t. m. Izvršila ga je vojska pod vodstvom nacionalističnih vojaških poveljnikov, ki simpatizirajo z Nasserjem. Odločno so jih podprli predstavniki kurdskih upornikov, ki so se že več kot pred letom dni uprli Kasemovemu režimu in vodili gverilo proti njemu. Odločno vlogo so pri strmoglavljenju Kasemovega režima imeli letalci, ki so bombardirali palačo obrambnega ministrstva, v kateri je bila Kasemova rezidenca. Tu je slednji zadnje čase, osamljen od prejšnjih svojih revolucionarnih prijateljev, spal in delal.

Prva poročila so trdila, da je general Kasem našel smrt pod ruševinami obrambnega ministrstva, toda naslednji dan je radio Bagdada sporočil, da so uporniki Kasema živega ujeli skupno z nekaterimi njegovimi najožjimi sodelavci ter jih po naglem sodnem procesu vse obsodili na smrt. Obsodbo so takoj izvršili pred kamerami televizije. Smrtno obsodbo Kasema in njegovih prijateljev je podpisal general Abdel Salam Aref, katerega so še istega dne imenovali za predsednika republike. Aref je bil Kasemov najožji

sodelavec pri krvavi julijski revoluciji leta 1958, ko so pobili kralja Fejzala in vso njegovo družino. Pozneje pa je padel v nemilost in so ga pod pretežo zarotništva proti Kasemu obsodili na smrt. Kasem ga je pomilostil v znak priznanja osebnih zaslug, ki mu jih je v življenju napravil.

Državni udar v Iraku je iznenadil skoro vse arabske dežele kakor tudi ostale diplomatske kroge. Le radio Kairo je stalno prekrakoval, da bo Kasem enako žalostno končal kot kralj Fejzal in Nuri Said. Nasser je tudi bil eden prvih, ki je priznal novo iraško vlado. Sledile so mu takoj Jemen, Sirija, Jordanija in Maroko.

Kako je usmerjena nova iraška vlada? V proglasu narodnega revolucionarnega sveta je rečeno, da bo vodila nevtralno politiko, se zavzemala za arabsko enotnost ter tujim družbam zamajala izkoriščanje iraškega petroleja. — Po prvih vtisih sodeč, gre za vlado, ki jo podpirajo nacionalistični elementi, bolj filoegiptovski in protikomunistično usmerjeni. Za končno oceno bo pa treba počakati, da se položaj ustali. To je že zdaj znano, da se komunisti zelo krčevito upirajo novi vladi in da so še v ponedeljek in torek divjali hudi boji posebno v mestu Batavi.

Hruščev in De Gaulle

Pogodba o francosko-nemškem prijateljstvu, ki sta jo podpisala De Gaulle in Adenauer prejšnji mesec v Parizu, ni razburila vod samo na Zahodu, ampak tudi na Vzhodu. — Sovjetski ministrski predsednik je tri tedne molčal in skrbno preučeval besedilo omenjene pogodbe. Francoska vlada je že mislila, da ne bo iz Moskve nobene reakcije. Še več, z vrsto spretnih potez je hotela ustvariti videz, če ne že resno osnovo, za samostojen dvogovor Pariz-Moskva mimo Amerike in ostalih zaveznikov. Z razbitjem bruseljskih pogajanj in z vsemi političnimi posledicami, ki so temu sledile, je general De Gaulle mislil, da je napravil že dovolj veliko zaslugo sovjetski zunanji politiki razdvajanja zahodne enotnosti. Da bi še bolj oamnil javno mnenje, je poslal v Moskvo skupino časnikaarjev in televizijskih operatorjev, da bi ti pripravili za francosko televizijo posebno filmano oddajo o zgodovinski bitki pri Stalingradu, katere dvajsetletnico te dni obhajajo. Ti so oddajo z intervjuji Hruščeva in generala Malinovskega res pripravili in jo že uvrstili na spored za minuli petek, ko je je nenadoma zadel De Gaullovo veto, da je ne smejo predvajati, ker da se v njej Hruščev sovražno izraža do Zahodne Nemčije, s katero ga veže pogodba o prijateljstvu.

Kaj je povzročilo tako nenadno ohladitev francosko-sovjetskih odnosov? Nič drugega kakor dejstvo, da je sovjetska vlada nenadoma reagirala na sklenitev francosko-nemške pogodbe. V Bonn in Pariz je poslala diplomatsko noto, v kateri odločno zavrača omenjeno pogodbo in posebno tista določila, ki raztegujejo veljavnost pogodbe na berlinsko področje ter predvidevajo sodelovanje na atomskem območju.

To je v Parizu povzročilo pravo mrzlo prho. Predsednik De

Gaulle je preko vlade takoj prepovedal omenjeno oddajo po televiziji.

Medtem se v nemškem parlamentu nadaljuje živahna razprava o francosko-nemški pogodbi. Kancler Adenauer se udeležuje vseh sej in se z vsemi svojimi močmi poteguje za čimprejšnjo odobritev pogodbe od strani parlamenta, kateri pa je ni pripravljen dati kar tako za vsako ceno. Predstavniki vseh parlamentarnih skupin zahtevajo od kanclerja, naj se obveže, da se bo še nadalje z vsemi silami potegoval za vključitev Velike Britanije v SET. Adenauer vse obljublja, samo da parlament odobri pogodbi, na katero stavi vso svojo čast in ugled.

Parlament pred razpustom

Poslanska zbornica in senat imata dneve štete. V petek ali najkasneje v soboto bosta zaključila svoje delo in nato ju bo predsednik republike razpustil in sklical nove volitve, ker je potekla doba petih let, kolikor traja redna poslovna doba zbornice. V teh zadnjih tednih so v parlamentu delali z vso paro in izglasovali vrsto zakonov; morda še preveč. Tako so izglasovali zakon o znižanju vojaškega roka od 18 na 15 mesecev. Povišali so plačo učiteljem in profesorjem od 1. jan. dalje. Uzakonili zavarovanje za hišne gospodinjice, izglasovali nekatere ugodnosti kmečkim zavarovancem in še marsikaj drugega.

S prihodnjim tednom stopimo v dobo volilne agitacije, ki bo zelo razgibana in se bo vrtela okrog nadaljevanja politike levega centra ali proti njej.

Parlament pa je pustil še vrsto nerešenih vprašanj. Predvsem so tu razni mezni spori, ki se kažejo v številnih stavkah po vsej državi. Ali bo v tem nastopilo kako premirje, pa ni mogoče vedeti.

Kot smo poročali v zadnji številki, je avtonomna dežela Furlanija-Julijska Benečija dokončno ustanovljena. Od 16. t. m. dalje stopi v veljavo njen statut, kakor ga je sprejel parlament. Našim bralcem v vednost objavljamo nekaj določb iz tega pravilnika.

Cl. 2.: Nova dežela obsega sedanje province Videm, Gorica in Tržaško ozemlje pod ital. upravo. Glavno mesto je Trst.

Cl. 3.: V deželi se priznava enakost pravic in ravnanja vsem državljanom katere koli narodnosti in se bodo čuvali njih narodnostne in kulturne značilnosti.

Cl. 4.: Pod zakonodajno pristojnost dežele spadajo naslednje stvari:

1. uradi in ustanove dežele;
2. kmetijstvo in gozdovi, namakanje, bonifike in podobno;
3. lov in ribištvo;
4. civilne usluge;
5. katastrske knjige;
6. industrija in trgovina;
7. obrtništvo;
8. semnji;
9. ceste, vodovodi itd. deželne važnosti;
10. turizem in hotelirstvo;
11. avtomobilski prevozi in pod.;
12. urbanistika;
13. mineralne vode in kopeli;
14. kulturne in športne ustanove, muzeji in knjižnice.

Poleg tega, kot določajo naslednji členi, spada v okrilje dežele še vrsta drugih zadev predvsem deželnega pomena, n. pr. mestni stražniki, poljski čuvaji, nekatere vrste šol itd.

Organi nove dežele so:

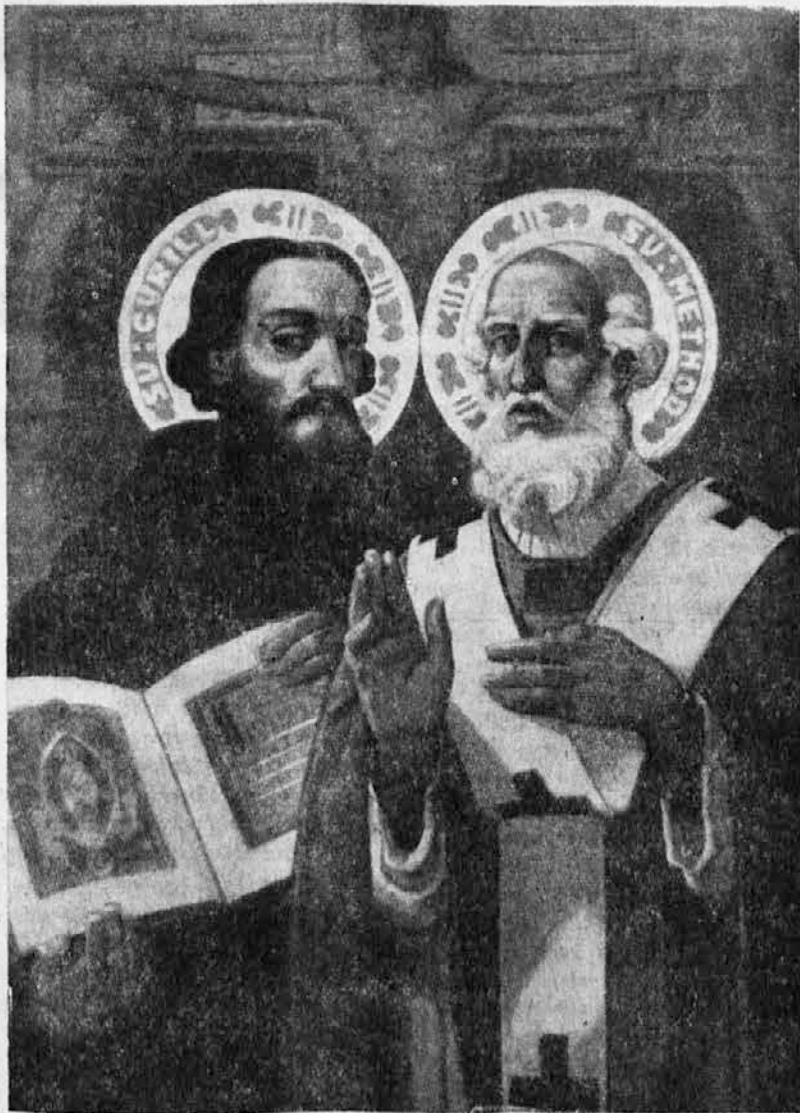
Deželni svet, ki se voli vsaka štiri leta; deželni odbor in deželni predsednik. Dežela se za volitve deli na naslednja okrožja: Trst, Videm, Gorica, Tolmezzo, Pordeone. Občina Nabrežina spada pod tržaško volilno okrožje. Na vsakih 20 tisoč volivcev ali na ulomek od 10 do 20 tisoč pride en svetovavec.

Deželni svet zaseda redno vsaj dvakrat na leto, in sicer prvi delavnik v februarju in prvi delavnik v oktobru. Delovanje deželnega sveta in odbora se ravna v glavnem po zgledu drugih sličnih ustanov.

Deželni zakoni začnejo veljati 15 dni po objavi v Uradnem deželnem listu.

Finančna sredstva bo dežela dobivala iz davkov, kajti vlada bo prepustila deželi del dohodkov iz davkov, ki se naberejo v deželi. Poleg tega je zagotovljena za prvih pet let izredna pomoč 20 milijard lir letno. Izredna pomoč, ki jo dobiva Trst, pa je zagotovljena še za deset let.

Iz teh določil je razvidno, da bo dežela lahko znatno vplivala na razvoj obrti, trgovine, industrije; na pospeševanje šolstva, kulture, zadružništva, gradnje ljudskih hiš in podobnega. Za nas Slovence je važno, ali bo nova dežela res izdala zakone za zaščito naše narodne samobitnosti in naše kulture ter ali bo to kulturo tudi finančno podprla. (Mislimo pri tem na naše kulturne ustanove in društva.) Vsekakor se bomo morali strniti in povezati, da dobimo v deželnem svetu tudi naše slovenske zastopnike, kajti le tako bodo tam slišali tudi naš glas in zvedeli za naše potrebe.

Slovanska apostola sv. brata Ciril in Metod

KRŠČANSKI NAUK PRISEGA

Veliki duhovniki in ves veliki zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga obsodili na smrt, pa ga niso našli, *daši je nastopilo mnogo lažnivih prič.* — *Tedaj je vstal veliki duhovnik in mu je rekel: Rotim te pri živem Bogu, da nam izjaviš, če si ti Kristus, Sin božji. Jezus mu je odgovoril: Sem. (Mat 26, 59-64)*

Kadar ni mogoče drugače dognati kake zelo važne resnice, nastane potreba, da mora kdo izpovedati, kar je videl, slišal ali storil pri tistem važnem dogodku. Sodišče v takih slučajih dovolj, da tak poklič vsevednega Boga za pričo, da resnico govori. To je tako zvana *izpovedna prisega*.

Včasih pa terjajo oblasti, da prisežemo ob začetku kake službe, da jo hočemo vestno vršiti. Tako prisego imenujemo *obetalno prisego*.

S prisego *častimo Boga*, ker s tem priznamo božjo vsevednost, pravičnost in vseomogočnost. Podvržemo se božji sodbi, ker se Bog ne moti in nam vidi v srce.

Kdor vedoma neresnico priseže, kliče Boga kot pričo neresnice — tak *krivo priseže*. Kriva prisega je eden izmed najhujših grehov, ker z njo krivoprišežnik sramoti vsevednega in neskončno svetega Boga ter škoduje zvestobi in zaupanju med ljudmi. — Tudi prisega brez potrebe ali celo iz navade je greh.

Kdor ne drži tega, kar je prisegel — *prelomil prisego*. Kdor bi prisegel, da hoče kaj hudega storiti, greši, ker hoče s tem poklicati Boga za pričo in nekakega pomočnika svojega greha. Take prisege ne sme nihče držati.

Kristus prisege ni prepovedal, saj je sam pred judovskim velikim zborom izpovedno prisego položil. Njegova želja in priporočilo pa je, da bi njegovi verniki tudi brez prisege shajali med seboj. *»Sploh ne prisegajte. Vaš odgovor bodi: Da, da, ne, ne. Kar je več kot to, je od hudega.«* (Mat 5, 34-37)

Iz življenja Cerkve

Prisrčno srečanje sv. očeta s škofom Sliptom

Sv. oče Janez XXIII. je z razprostrtimi rokami sprejel v Vatikanu katoliškega metropolita iz Lvova msgr. Jožefa Sliptija, ki ga je Hruščev po 18 letih ječe končno izpustil na svobodo. Srečanje je bilo nad vse pristrčno in ganljivo. Papež in kardinala Cicognani in Testa sta najprej poljala škofa v kapelo, kjer so se zahvalili Bogu za rešitev iz dolgega mučenja, nato pa je škof sprejel v privatni avdienci sv. očeta. Zadržal se je z njim nad eno uro. Kako globoko je sv. očeta ganil ta izredni dogodek, pričaja njegove besede, ki jih je naslednji dan izrekel lombardskim romarjem, ki so prišli v Rim s kardinalom Montinijem, da prisostvujejo blagoslovitvi začetnih del lombardskega semenišča v Rimu. Sv. oče je dejal: »Z Vzhoda je prišla sinoči velika tolažba, za katero se Bogu iskreno zahvaljujemo. Nikar ne motimo čudovitih božjih načrtov, s katerimi Bog urejuje niti in jih tke v umetnino, pri kateri sodeluje njegova milost in nedolžne in plemenite duše.«

Ze papež Pij XII. je imel za msgr. Sliptija besede visoke pohvale in občudovanja. Imenoval ga je »moža zgodnjega zvestega službi božji in Kristusovemu namestniku«. Odločno je zavrnil ponudbo, da bi v zameno za svobodo sprejel pravoslavno vero in nadomestil patriarha Aleksija. Raje je odšel na prisilno delo v Sibirijo in pretrpel 18 let ječe v Aziji.

V vatikanskih krogih se veliko govori, da bo msgr. Slipti eden izmed treh novih kardinalov, ki jih je napovedal sv. oče.

Za šole v Tanganjiki

V škofiji Moshi v Tanganjiki so odprli po zaslugi sodelovanja vernikov 67 novih osnovnih šol. Starši učencev so prevzeli vse stroške za opremo novih šolskih spropij in trenutno skrbje tudi za plačevanje učiteljev. Škofija Moshi se razteza na površini 620 kv. km in ima 175.000 katoličanov. Vseh prebivalcev v škofiji pa je 771 tisoč. Škof Kilasara je domačin, rojen v Tanganjiki.

Število duhovnikov in prebivalstva v Južni Ameriki

Povečanje števila prebivalstva v Latinski Ameriki v dobi od leta 1800 do l. 1960 je petkrat večje od povečanja števila duhovnikov. Leta 1960 je bilo v Latinski Ameriki 37.920 duhovnikov, vseh prebivalcev pa 196 milijonov 461 tisoč. En duhovnik je prišel na vsakih 4750 oseb. Leta 1800 pa je bilo tam 20.000 duhovnikov, prebivalcev pa 18 milijonov 900 tisoč. Takrat je prišel en duhovnik na 945 prebivalcev.

Razvoj Cerkve v Braziliji

Razvoj in težave katoliške Cerkve v Braziliji je prikazal pater Dejong, član urada ameriških dobrotelnih konferenc za La-

tinsko Ameriko, v teku sestanka medameriške konference za dijaške probleme, ki se je nedavno vršil v Milwaukee. Med glavnimi znamenji verskega preroda v Braziliji je redovnik navedel ustanovitev deset katoliških univerz v zadnjih 20 letih, ustanovitev 50 novih škofij, 70 radijskih postaj za širjenje verskega pouka in 30 središč, ki so jih ustanovili v treh letih. Istovčasno, tako je dejal pater Dejong, pa se je morala brazilska katoliška Cerkva boriti proti trem nevarnostim: proti proselitizmu, drugih veroizpovedi, proti spiritizmu in proti komunizmu. Ob zaključku svojega govora je duhovnik pozval katoliške dijakke naj nudijo brazilskim katoličanom svojo asistenco in sodelovanje na organizacijskem, tehničnem in kulturnem področju.

Protest zoper Sudan

Nemški katoliški misijonski svet je odločno protestiral proti krivičnim izgonom misijonarjev iz Sudana. V dveh brzojavkah, ki jih je poslal zvezni vladi in predsedniku nemškega Bundestega, je svet vprašal, če je Sudan spričo hudih kršitev človeških pravic, ki jih izvaja z izgonom misijonarjev, še vreden, da dobiva pomoč, ki je namenjena deželam, ki so na poti razvoja.

Stavkujoči v cerkvi

Trideset izmed 112 delavcev, ki so jih odpustili z dela v neki tovarni v Enni na Siciliji, se je zateklo v cerkev. Izjavili so, da je cerkev hiša vseh, zato tudi oni ne bodo prej zapustili cerkve, dokler jim oblasti ne bodo priskrbele dela, da bodo tako lahko preživljali sebe in svoje družine.

Koncil in ločeni kristjani

Predsednik tajništva za zedinjenje kristjanov kardinal Bea je imel nedavno v Kopenhagnu predavanje o temi »Koncil in nekatoliški kristjani«. Koncil v svojih odločitvah ne bo iskal kompromisov, je dejal kardinal, marveč bo prikazal nauk v vsebini in obliki, ki bo razumljiva nekatoliškim kristjanom. Kot rezultat stikov, do katerih je prišlo v prvem obdobju koncilskih del, je kardinal Bea predvsem navedel ekumensko ozračje, ki je prevevalo koncilске seje in zelo živo hrepenenje po zedinjenju, ki ga je bilo opaziti pri vseh kristjanah. Brez dvoma bo koncil vplival dolgo časa na vso ekumensko delavnost. Ustanovitev tajništva za zedinjenje kristjanov, ki ga je ustanovil papež Janez XXIII., je vedno bolj prispevala k zboljšanju ozračja med različnimi veroizpovedmi in omogočila poslati nekatoličanom povabilo, naj pošljejo opazovalce-delegate na ekumenski koncil. Kardinal Bea je zaključil svoje predavanje z navedbo križarskih vojn molitve, ki so jih organizirali tudi nekatoliški kristjani za srečen izid koncila. Pri predavanju kardinala so bili številni katoliški in protestantski duhovniki, štirje protestantski škofje,

ROMAN RUS:

KONCIL SE NADALJUJE

Kaj bo delal koncil v časovnem obdobju od 8. decembra 1962 do 8. septembra 1963? To vprašanje, ki si ga mnogi stavlja, ki pa ne dobi vedno točnega odgovora. Za nekatera je koncil skoraj končan. Ponovni pričetek septembra da bo predstavljal malo več kot zaključni dostavek. Za druge je koncil vstopil v dobo absolutnega počivanja, ki je upravičeno z zaslužnim odmorom. Za tretje pa gre za podaljšani počitek, ki je potreben, da se lahko znova prične dihati in postaviti bodoče delo na povsem nove osnove. Stvarnost je nasprotno tale: koncil se nadaljuje. Metoda dela bo v teh mesecih drugačna kot je bila doslej, tudi delavnost koncilskih očetov bo sedaj drugačna, toda smer poti je ena sama: koncil se nadaljuje. Pri tem ni prišlo in ne bo prišlo do spremembe poti, kot da bi bilo delo, ki je bilo izvršeno v pripravljalni dobi, nezadostno ali še celo napačno. Koncil se nadaljuje po ravni poti, ki je bila začeta dne 25. januarja 1959 in nato določena dan za dnem, brez povratka, brez kesanja, brez ovinkov k cilju, ki še ni določen v času, je pa že povsem jasen v programih. Datumi, ki so kot miljski kamni, so dovolj znani: 25. jan. 1959 prva nenadna napoved koncila, 17. maja 1959 ustanovitev predpripravljalne komisije, 18. junija 1959 pismo škofom, naj pošljejo predloge in nasvete; 5. junija 1960 ustanovitev pripravljalnih organizmov; 4. novembra 1960 uradni pričetek pripravljalnih del; 7. novembra 1961 ustanovitev upravne komisije; 25. decembra 1961 napoved koncila za leto 1962; 2. februarja 1962 datum otvoritve koncila določen na 11. oktober; 21. junija 1962 konec pripravljalnih del; 5. septembra 1962 objava pravilnika za koncilská dela; 11. septembra 1962 programatični govor svetega očeta; 11. oktobra 1962 slovesna otvoritev koncila.

Dogodki, do katerih je od takrat dalje prišlo, so znani. Po izvolitvi članov koncilskih komisij so si glavne kongregacije sledile z naglim ritmom; na njih so izvršili ogromno množino dela. Tu moramo poudariti značilnost, ki je dala uspešen zagon vsem koncilskim delom in delom pred koncilom: namreč skrajno gibčnost postopka, ki ni okostenel pri nekem obrazcu in pri nekem sistemu, marveč se je prilagodil nepredvidenim potrebam trenutka in se razvijal po izkušnjah, ki so vsak dan sproti dozorevale.

Lahko trdimo, da so upoštevali napake in težave, ki so ovirale nagel razvoj prejšnjih koncilov. To se je zgodilo z odločitvi-

minister za cerkvene zadeve gospa Bodil Konch in 50 članov društva danskih evangelijskih pastirjev. Kardinal Bea, ki je bil v teku svojega bivanja v Kopenhagnu gost apostolskega delegata za Skandinavijo msgr. Bruna Heima, je bil sprejet tudi v privatni avdienci pri danskem kralju Fridriku IX. Imel je tudi predavanje o misijonskih problemih.

Reklama za resnico

V Angliji so časopisi zelo razširjeni. Angleški katoličani so izrabili to dejstvo in skušajo z reklamnimi oglasi po časopisih vzbuditi zanimanje za katoliško Cerkev in glavne verske resnice. Zbirajo navadno nedeljske izdaje časopisov, ki imajo še večjo naklado. Vsak teden priobčijo oglas v drugem časopisu. Računajo, da bodo v nekaj mesecih s tem oglasom dosegli 29 milijonov ljudi. Seveda je tako oglaševanje združeno s precejšnjimi stroški, ki pa jih angleški katoličani radi krijejo. Uspeh take propagande za resnico je velik. Lani se vsled takih oglasov obrnilo na Center za pojasnila 12 milijonov ljudi.

Fatima v letu 1962

Tudi v letu 1962 je Marijino božjo pot v Fatimi obiskalo lepo število romarjev. Največ 12. in 13. maja in v mesecu oktobru. Skupno število romarjev je lani doseglo 1 milijon in pol. Poleg Portugalcev, ki radi romajo v Fatimo, so Marijino svetišče obiskali romarji iz 25 držav. V teku leta je na tisoče ljudi opravilo duhovne vaje. Nešteto je bilo raznih zborovanj in študijskih sestankov. V svetišču so opravili 11.311 maš in razdelili 400.000 ohajil. Ni znano, koliko maš in obhajil je bilo v drugih cerkvah in zavodih. Svetišče je v drugi polovici lanskega leta prejelo nad deset tisoč pisem od oseb, ki prosijo Marijine pomoči.

Novi prošt v Kopru

Sveta Stolica je imenovala za novega stolopca prošta in župnika v Koprno msgr. Leopolda Jurca, ki je po rodu v Opčini in je do nedavnega deloval v hrvatski Istri, zlasti v Pazinu. — Gospodu proštu želimo obilo božjega blagoslova in uspešnega dela.

jo sv. očeta, da zadošča za izvolitev 160 članov komisij relativna večina, in s sklepom, vrniti v nadaljnjo revizijo osnutek, glede katerega bi bilo težko izvesti mirno proučitev. Sveti oče je umel poseči vedno v primernem trenutku ob največjem spoštovanju svobode koncilskih očetov in ob najbolj inteligentnem izvajanju pravilnika, ki je bil izdelan, da bi služil in ne da bi njemu služil, da bi delo olajševal, ne pa da bi ga kompliciral.

Tako smo prispeli do izdaje tistih predpisov, ki morajo voditi delavnost v teku dolgega presledka, ki loči zaključek prvega obdobja od pričetka drugega. Medtem je potrebno izvesti novo proučitev in izpolnitev osnutkov, pri čemer je treba upoštevati v polni meri delo, ki je bilo že izvršeno.

Je torej koncil, ki se nadaljuje z delom posameznih koncilskih komisij in z delom komisije za vzporeditev, ki jo tvori sedem kardinalov in šest nadškofov, med njimi glavni tajnik koncila. Ta komisija je bila ustanovljena 17. decembra 1962.

Prva dva meseca razprav v koncilski dvorani sta nudila točne napotke in dala nove izkušnje. V luči teh napotkov in izkušenj se koncil sedaj nadaljuje, ko poglablja in dopolnjuje preteklo delo, kjer je potrebno.

Več življenjske svežosti!

[misli k molitveniku „Zdrava, Marija, milosti polna,“]

Ta molitvenik je natisnila Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Molitvenik je velik, saj obsega čez tisoč strani, in ga je pripravil dr. Filip Zakelj; izdala in založila pa Marijina kongregacija slovenskih bogoslovcev v Argentini.

Kakor pravi avtor v uvodu, je ta marijanski molitvenik priročni nastal iz hvalne ljubezni do Matere lepe ljubezni. V njem je zbrano kolikor mogoče tega, kar vesoljna Cerkev in posebej slovenski narod molita in pojeta v čast Mariji. Noben slovenski molitvenik doslej ni obsegal toliko svetih maš, molitev, drugih pobožnosti in pesmi v čast Materi božji.

Priročnik obsega molitve za razne prilike, trenutke, dneve, čase; Male dnevnice bl. Device Marije, molitve za mašo, red svete maše, svete maše v čast Mariji za razne prilike in praznike (60!), molitve za spoved in obhajilo, razne splošne in posebne pobožnosti v čast Mariji. Temu sledijo še slovenske Marijine božje poti s kratkim opisom in na koncu Marijine pesmi z notami.

Ze za duhovniški tečaj v Trstu sem bil naprošen, da ta priročnik duhovnikom priporočim. To ponavljam tudi tukaj z željo, da bi mogel priročnik marsikomu pomagati do prave marijanske pobožnosti. Veri častilec Marijin bo v njem našel, kar si njegovo pobožno srce poželi. Zlasti je pohvale vredno poglavje o slovenskih božjih potih. (Skoda, da ni opis praznikov in božjih poti izšel v posebni knjižici.)

K temu priporočilu bi rad sedaj dodal nekaj osebnih misli in opazk, ki se mi zdijo važne in potrebne za premislek. Poleg tega je cerkveni zbor odobril nekaj določb in navodil o bogoslužju in o sodelovanju vernikov pri verskih obredih. Te določbe niso bile še uradno objavljene, a so za nas posebné važnosti. Koncil je namreč poudaril potrebo, da verniki pri obredih, zlasti pri sveti maši, aktivno sodelujejo. Nadalje je poudaril potrebo, da se pri bogoslužju upoštevajo posebnosti in značilnosti raznih narodov in kultur ter se uporabi živih jezikov posveti večja pozornost. Ni še jasno, kako bodo vsa ta navodila zadobila konkretno veljavo, a zdijo se mi potrebna, da si za uveljavitev vseh teh modernih zahtev pripravimo pot. Pospešimo torej korake, da nas ne bodo časi prehiteli. Vsi skupaj in s skupnimi močmi!

1. Potrebno je, da se izdajatelj molitev, molitvenih obrazcev in pesmi ozirajo na potrebo vernikov. Potreba in korist naj bosta kriterij, po katerem se sestavljajo molitveniki (da ne govorimo o katekizmih itd.), ne pa trenutna inspiracija enega ali drugega sestavilca. Če slišimo vedno bolj poudarjati, da more le materin jezik pravilno izraziti misel, pobožnost in vero posameznih narodov, je treba, da si ustvarimo, če smem tako reči, svoj »liturgični jezik«, ki naj bo res lep in izklesan in kateremu hočemo posvetiti vso pozornost. Zato pa čimbolj enoten in enostaven. Za vse to pa je treba dogovora, razumevanja in včasih tudi ponižnosti. Koncil je poudaril potrebo po takih dogovorih, ko gre za jezike, ki jih govorijo v raznih škofijah in morda celo v raznih deželah. Seveda se

Kako tesna je vez, ki združuje prvo in drugo obdobje v ritmu dela, ki bo dobilo vidike velike intenzivnosti, poudarjajo ime nastil, ki so pri tem delu najbolj zaposleni: predsedniki koncilskih komisij so isti kardinali, ki so bili predsedniki pripravljalnih komisij; 92 od 160 izvoljenih članov koncilskih komisij je bilo že članov ali svetovavcev pripravljalnih komisij; 6 od 7 kardinalov, članov nove komisije za vzporeditev, je že članov predsedstvenega sveta ali tajništva extra ordinem; glavni tajnik, ki je bil že tajnik pripravljalnih komisij, je skupno s svojimi petimi podtajniki tajnik komisije za vzporeditev.

Morda primer stružnice najbolj ponazarja delo, ki se sedaj vrši že skoro štiri leta. Pisma škofov so material, ki ga je treba izdelati in ki so ga pripravljalne komisije dolgo proučevale in ocenjevale. Prvi sad teh študij je bil še bolj poglobljen in izdelan s strani glavne komisije in podkomisije za spremembe in za mešana vprašanja. Do nove ocenitve in proučitve ter do nadaljnega opipjenja je prišlo v teku prvega obdobja koncila; še bolj popolno predelavo besedil osnutkov pa bodo izvršile sedaj koncilské komisije. Stružnica je delovala in bo še nadalje delovala, da bo izdelek izšel v resnici popoln, in to iz rok ljudi, ki jih vodi luč Sv. Duha.

bo moralo vse to vršiti pod vodstvom in odgovornostjo krajevnih škofov, ki so za Sveto Stolica edini merodajni v vseh teh zadevah.

Za vse to vzemimo en sam primer. Sveti oče je za koncil predpisal posebno molitev. V slovenskem jeziku je izšlo vsaj pet različnih prevodov. Ne bomo se hvalili, a upamo si reči, da smo v Trstu in Gorici izdali najboljši slovenskega. Kaj je lepše: »Sladki gost naše duše« (dobeseden prevod iz latinščine) ali pa »Dobri naš gost«? Kdaj bomo iz naših molitvenih obrazcev odpravili vse sladkosti, vzdihovanja, vzkljice? Kdaj bodo izginili hlapci, črede, ovce itd.? Poznavalci jezika, izklesajte res dobro bogoslužno slovensčino, ki bo veren izraz rimske liturgije, a ne samo suženjsko ponavljanje tradicionalnih oblik, ki jih sicer v vsej originalni lepoti varuje latinski jezik, a so nam čestokrat nedostopne!

2. Druga zelo važna in potrebna stvar je, da se pri Slovencih uvede čim bolj enoten način sodelovanja pri sveti maši. Ne vsak po svoje! Koliko je krajev, kjer nočejo prav nič slišati o kakem zbornem petju in skupni molitvi. In vendar so to za nas zelo važne zadeve. Če ne bodo znali naši ljudje moliti in peti, nam bo malo ostalo, in če bo prišlo do kakih sprememb, ne bomo nanje pripravljani. Moremo prav malo pričakovati, da bodo drugi za nas delali, če se sami ne zganemo. Kar bomo

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

imeli, to bo ostalo ali se bo zboljšalo. Zato naj le pride do potrebnega sporazuma med potrebnimi zbornimi maš in zahtevami pevskih zborov.

3. Pesmarice. V zadnjem času jih je kar cela vrsta. Zopet vsak po svoje! Slovenci imamo dosti pesmi in se z njimi ter s petjem povsod lahko postavimo. A marsikaj je že obrabljeno in zahteva prenovitev. Naši ljudje radi pojejo pri sveti maši, a razni deli svete maše zahtevajo svoje pesmi, ne pa vedno isto Marijino pesem. Kako naj ljudje radi zahajajo v cerkev, če v cerkvi ne opazijo kaj novega, lepšega in ne slišijo, kar bi odgovarjalo današnjemu okusu? Svet se razvija in naše dobrane moramo ohraniti in jih tako prebrati prav v duhu tega razvoja, da bodo še naprej vzbujale veselje za božjo službo.

Včasih se zdi, da smo rešili domovino, če smo zapeli »Lepa si, lepá, roža Marija« ali pa »Marija, skoz življenje«. To so častiljive pesmi, a ne morejo rešiti za vse veke raznih liturgičnih zahtev. Staro v novem; novo pa tako, da se ohrani, kar je staro! A ne vsak po svoje!

Zanesimo v vse naše bogoslužno udeleževanje več svežosti in življenjske bližine. Malo več svežosti, ki je izraz tiste življenjske svežosti, po kateri hrepeni moderni svet, zlasti mladina, a jo naše označevanje božje besede le s težavo odkriva.

Kaj se vam zdi?

Lojze Skerl

Svobodna Slovenija 1963

Kot vsako leto, so tudi letos uredniki slov. tednika »Svobodna Slovenija« v Buenos Airesu poklonili slovenskemu rodu tako v zamejstvu kot v izseljenstvu vsebinsko bogato knjigo, ki nosi naslov »Zbornik«.

Knjiga v resnici služi tu ime. Dovolj je bežno prelistati strani (jih je 288 velikega formata) in že si človek ustvari pozitivno sodbo o izdanju in je knjige resnično vesel. Nehote primerja Zbornik s tem, kar sedaj izhaja v domovini, in že jasno začuti, kaj je to svoboda mišljenja, pisanja, izražanja. Bilo je potrebno, da so se naši ljudje umaknili v širni svet, da lahko povedo to, kar je treba v sedanji Jugoslaviji skrivati na dnu srca.

Zbornik nas najprej popelje v domovino. En članek govori o komunah, drugi o sedanji slovenski kulturni problematiki. Skoda, da je prav ta del tako skromen. Zeleni bi si še drugih člankov, ki bi osvetlili še ta in oni značilni izraz sodobne socialistične stvarnosti v domovini.

Prav zanimiv in razgiban pa je naslednji del Zbornika, ki nosi naslov »Razprave - dokumenti - pričevanja«. Ta sega v bližnjo preteklost in pojasni marsikaj, česar si še pred leti nismo znali razložiti. Nekaj pretresljivega je Zekarjevo Pričevanje. Dokler bodo živele take pričbe komunističnih grozodejstev, kot je ravno Martin Zekar, vse amnestije ne bodo prepirale izseljenec, da je komunizem nehal biti krut in nasilen.

Nekaj posebnega je zaglavje o slovenski ženi in dekletu v svetu. Gospa Anica Kraljeva je na res mojstrski način na podlagi obširne ankete obdelala ta pereči problem. Bravec z užitkom prebere odgovore in je na koncu vesel naših žena in deklet. Se vedno nadkrijujejo svoje sovrstnice iz drugih narodov. In hvala Bogu, da je tako!

Tudi literarni del je letos dovolj obsežen, razgiban in zanimiv. Daleč prekosi tako po vsebini kot obliki tiste črtice, ki jih prinaša n. pr. nesvobodni koledar celjske Mohorjeve družbe. Prav prijetno se berejo pesmi. Veseli smo, da se je oglašil tudi naš goriški rojak Slavko Srebrnič (Stefan Tonkli) s tremi pesnitvami.

Izseljenski letopis je tudi precej obširen. Prava prava naslov ne odgovorja čisto, ker je v tem zaglavju govora tudi o domovini (pet sto let ljubljanske škofije, petdeset let prve slovenske mature, o boju za narodne pravice Slovencev na Koroskem, o pok. pisatelju Fr. Finžgarju), potem je po-

Umrl je pisatelj Fran Albrecht

V 74. letu starosti je v Ljubljani umrl pisatelj Fran Albrecht. Zadel ga je srčna kap.

Pokojni pisatelj Albrecht je bil doma iz Kamnika, kjer se je rodil 1. 1889. Gimnazijo je končal v Kranju, na Dunaju je študiral pravo, na ljubljanski univerzi pa filozofijo. Služboval je kot tajnik teološke fakultete na ljubljanski univerzi.

V slovstvu se je uveljavil sprva kot pesnik ter izdal dve zbirki: *Mysteria dolorosa* (1917) in *Pesmi življenja* (1920). Kot pripovednik je napisal povest iz Levstikovega življenja *Zadnja pravda*.

Toda bolj kot s samostojnim ustvarjanjem se je ukvarjal z urejanjem literarnih listov in s prevajanjem. Urejeval je od leta 1922 do l. 1931 ljubljanski zvon, pozneje pa je pomagal pri *Sodobnosti*. Prevajal je razne tuje avtorje zlasti za slovensko gledališče. Po svoji miselnosti spada med slovenske socialistične kulturnike.

1. Msgr. G. VELCI: Od Julijskih Alp do Judovskih gora

Naše romanje v Sveto deželo med preteklimi božičnimi prazniki je bilo res pravo pobožno romanje. Šli smo po isti poti kot so šle leta 1096 čete prve križarske vojske, in sicer čez Balkan, skozi Malo Azijo, Sibirjo in Jordanijo. Pred tri tisoč osem sto leti je zadnji del te poti prehodil Abraham, ko je prišel iz kraja Hur v Kaldeji. Po njej so odpeljali Izraelce v sužnost in po njej so se Izraelci tudi vračali nazaj v domovino. Tudi sv. Pavel je hodil po tej poti, ko je nesel med pogane Kristusovo blagovest, in pred njim Aleksander Veliki.

Potovanje je trajalo dvajset dni in je bilo silno zanimivo. Vsak dan smo s avtopulmanom prevozili od 400 do 500 km, vsega skupaj nad 8000 km in poleg tega še vozne po raznih mestih. Ves čas in vso pot je romarje spremljala tiha in globoka pobožnost, saj smo se vsi zavedali, da gre-

ročilo o II. vatikanskem cerkvenem zboru, najdemo tri zanimive eseje (Trije pogledi), drugače pa najdemo seveda članke, ki nam res prikažejo, morda ne dovolj izčrpno, kako naši ljudje v tujini žive.

Prav z veseljem bravec prebere tudi pregled, ki ga je Zdravko Novak naredil o književnih izdajah zamejskih Slovencev.

Zbornik zaključuje izredno živahen in zelo poljudno pisan članek Janka Hafnerja: *Rendez-vous* na vsemirskem vrtljaku. Kdo se danes ne zanima za vsemirsko polje? Pisec članka tako vsestransko prikazuje napredek človeka 20. stoletja za obvladaje vesoljstva, da se že zaradi tega sestavka splača kupiti Zbornik in ga vključiti med knjige v knjižni omari.

Zbornik Svobodne Slovenije je torej izredno bogata in vsebinsko zelo privlačna knjiga. Ni ne koledar, kot smo ga vajeni pri Moh. družbi; ne leposlovnna povest, kot so slovenske večernice; je res to, kar naslov pove: Zbornik. Vsakega nekaj in za vsakogar nekaj. Ni izraz le ene plasti ali skupine naših ljudi. Je izraz leta 1963., v katerem se gibljejo Slovenci, tako v domovini kot na njenih mejah, kot širom sveta. Namenjen je vsem brez izjeme, ki se čutijo Slovence in izpovedujejo krščanski svetovni nazor.

Bilo bi zato želeli, da po knjigi posežejo vsi, ki jim je mar naše vere, omike, kulture. Tisti, ki so Zbornik z velikimi materialnimi žrtvami pripravili, izdali in založili, to gotovo zaslužijo.

B - as.

Novi letnik Mladike

Ne moremo mimo prve številke novega, zdaj že sedmega letnika, naše primorske literarne in družinske revije »Mladike«. Tokrat niti ne bomo tožili, s kakšnimi težavami se mora boriti ta (poleg mladinskih listov) edina naša revija. Samo veselji smo, da izhaja dalje in da uvodni članek z velikim optimizmom gleda v bodočnost, kajti Mladika si je pridobila že toliko prijateljev in sodružnikov, da mora nadaljevati svojo pot.

Novo zunanjo podobo ji je letos dal mladi akademik Edi Zerjav, pa tudi sicer so popisali marsikakšno stran že naši mladi fantje in dekleta, ki so izšli iz naših šol. Ta mladost, ki revijo preveva, nas še posebej veseli.

Med članki moramo omeniti predvsem razmišljanje ravnateljice dr. Kacina, kakšna bo nova šola. Dr. Kacin misli predvsem na enotno šolo, ki se bo pričela uvajati že prihodnje šolsko leto in moramo biti zato o njej poučeni. — Drugo, kar nas letos prijetno preseneča, je letoletna povest, katere nadaljevanje je pričela v prvi številki SARA. Ze začetno poglavje kaže, da bo snov, ki ji je dala pisateljica naslov »Tujci povsod«, posebej zanimivo primorskega človeka, saj je vanj zajela ugodno tolikih naših ljudi, ki so morali pod fašizmom od tod v osrednjo Slovenijo zaradi preganjanja. A so bili odtrgani z lastnih rodin tal in se v novih razmerah niso znašli: bili so tujci tudi tam... Nova rubrika je tudi obsežna v naslovu: TUDI VI! TUDI MI! ZAKAJ PA NE? V njej bo msgr. Lojze Škerl odgovarjal na vprašanja, ki zadevajo presojanje življenjskih vrednot. Ne dvomimo, da bodo čitatelji poslali mnogo vprašanj na uredništvo in da bo vse ta zadeva zanimala. — Ko smo Mladiko odprli, smo bili veseli, da je več vprašanj posebej posvečenih prosvetnemu

delovanju na Goriškem in ne dvomimo, da bo imela v bodoče Goriška večji delež v reviji, kar ji bo gotovo pridobilo tudi več prijateljev in čitateljev na Goriškem. — Zelo zanimiv je razgovor s prof. Rafkom Vodebom o prevodu Riciottijevoga dela KRISTUS, mnoge bo zelo zanimal članek Rafka Dolharja »ČLOVEK ZA VOLANOM«, Šahov »MATI HOČE UBITI SVOJEGA OTROKA«, potopis PO TUNIZIJI, ki ga je napisal Matjaž Schart. Zelo lepe in globoke so pesmi Milene Merlak-Detelove, članki o TRINKU in o PRESERNU, dalje razmišljanje o MODERNI UMETNOSTI s poročili o novih knjigah, o katerih poroča dr. Šah, in o razstavah po galerijah, o katerih poroča Marinka Pertotova. Revija uvaja letos tudi ZENSKI KOTICEK, ki bo gotovo tudi našel tople sprejem.

Našteli smo nekaj najvažnejših člankov iz prve številke Mladike. Vsem jo toplo priporočamo. Stane še vedno: številka 100 lir. Lahko naročite cel letnik. V Trstu in v Gorici jo dobite v slovenskih knjigarnah, v Trstu še v glavnih razprodajalnih časopisov: Parovel, in obe trgovini časopisov na začetni in končni postaji openskega tramvaja. Po deželi pri prodajalcih katoliškega časopisja.

Pastirsko pismo

jugoslovanskih škofov

Letošnje pastirsko pismo jugoslovanskih škofov govori o sv. Cirilu in Metodu ob 1100-letnici njunega prihoda med Slovane.

Tretja obletnica smrti kardinala Stepinca

Za tretjo obletnico smrti kardinala Stepinca je bila v Rimu v zavodu sv. Hieronima sveta maša. Daroval jo je kardinal Paolo Marella. Prisotnih je bilo več škofov in drugih uglednih osebosti, med temi tudi pater A. Prešeren. Pri sv. maši je pel zbor iz Germanika.

Prešernove nagrade

V navzočnosti najvišjih oblasti Slovenije so dne 7. t. m. podelili v Ljubljani Prešernove nagrade. Dodeljeni sta bili dve nagradi po 600 tisoč dinarjev vsaka, in sicer književniku Jušu Kozaku za njegovo življenjsko delo v slovenski literaturi in skladatelju Matiji Bravničarju za njegovo najnovejšo delo »Koncert za violino in orkester«. Ta koncert so izvajali na slovesni akademiji v Slovenski filharmoniji v počastitev Prešernovega dne.

Slikar Maksim Gaspari — jubilat

Priзнani slovenski slikar Maksim Gaspari je dne 26. januarja obhajal svoj osemdeseti jubilej. Rodil se je v Selčku nad Cerknico; oče mu je bil Furlan, mati pa Notranjka. Kakor skoro vsi umetniki je tudi on po nežni materi podedoval umet-

niški dar. Mati mu je zgodaj umrla in sorodniki so ga hoteli izučiti za trgovca. Ze se je ukvarjal z risanjem in njegove risbe je z zanimanjem opazoval njegov kasnejši mentor in mecen živnozdravnik Sadnik. Gaspari je po njegovi zaslugi prišel v risarsko šolo v Ljubljano, kasneje na Dunaj in v Monakovo. Tako je postal slovenski slikar, ki je po desetletjih trdega dela in razvoja postal že legendaren. Njegove svojstvene slike preveva zdravi humor. Zlasti se je poglobil v kmečko življenje in nam podaril čudovito lepe, žive slike najlepših praznikov in običajev naših ljudi.

Slikar Gaspari je še vedno delaven in zdrav. Iskreno mu čestitamo k lepemu jubileju in mu želimo še obilo uspehov v njegovem umetniškem delovanju.

Poplave v Srbiji

V Srbiji so nastale poplave. Reka Morava je prestopila bregove in preplavila 16.000 hektarjev njiv in 370 hiš. Na Kosmetu se je pod težo snega zrušilo okrog 450 hiš. Helikopterji jugoslovanskega letalstva bombardirajo ledene bloke na Moravi in na Donavi, kjer je led 4 metre debel. Zato je bombardiranje mnogokrat neučinkovito. Med Beogradom in Skopljem je voda odnesla 30 m železniške proge, zato so promet usmerili preko Kraljeva.

Festival v Sanremu

V soboto 9. februarja se je zaključil festival v Sanremu, za katerega je v Italiji toliko zanimanja, zlasti med mladim svetom. Prvo mesto je dobila popevka »Uno per tutte«, ki sta jo pela Emilio Pericoli in Tony Renis. Poleg te popevke so ocenili še devet drugih.

ZA DOBRO VOLJO

Kdor prvi udari

V Hong-kongu sta se na glavni ulici prepirala dva Kitajca. Neki Evropejec, ki je to opazoval, je rekel svojemu kitajskemu prijatelju:

»Čudim se, da se po tako ostrem prekanjanju ne stopeta.«

»Za nas Kitajce velja pravilo, da kdor prvi udari, prizna s tem, da mu je zmanjkalo besed.«

*

Izreki velikih mož

Predsednik Kennedy: »Edina stvar, ki je potrebna za zmago slabega na svetu, je, da dobri nič ne naredijo za zmago dobrega.«

Podpredsednik Johnson: »Izajev izrek: Pridite in bomo skupaj govorili.«

Murov, ravnatelj informativnega ameriškega urada: »Dve osebi sta potrebni, da povemo resnico, eden, ki govori, in drugi, ki poslušša.«

Kaj pravijo

Nikita Hruščev: Američani se razburjajo zaradi dveh milijonov ljudi v vzhodnem Berlinu. Pri nas v Rusiji se vsaka dva meseca rodi prav toliko ljudi.

Cu-En-Lai: Tudi če bi polovica kitajskih prebivalcev izginita v atomski vojni, bi ostalo še vseeno dvakrat toliko Kitajcev, kakor je bilo Amerikancev pred atomsko vojno.

Direktor orkestra Von Karajan: Festivalni pesmi je kakor melodrama muzike. Nastopajo vsi tisti, ki bi ne smeli peti.

nadškofa Florita, da bi enkrat pridigal med molitveno osmino za zedinjenje. Preveč opravil se je nabralo doma v njegovi nadškofiji. Govorila sva tudi o mojem sošolcu dr. Slamiču, ki že 17 let počiva v grobnici kanonikov. Bil je svet duhovnik in nadškof Bauer ga je hotel imeti za pomožnega škofa, a so bili temu nasprotni kanoniki. Namesto njega je bil imenovan dr. Stepinac v veliko razočaranje marsikoga. Božja Previdnost se poslužuje tudi človeških slabosti, da izpelje svoje načrte.

Nisem mogel zapustiti zagrebškega mesta z več kot 500.000 prebivalci, ne da bi šel na grob velikega škofa, predhodnika naših dni in vsega tistega, kar se je o liturgiji razpravljalo na vesoljnem zboru v Rimu, mislim na grob dr. Antona Mahniča, nekdanjega goriškega bogoslovnega profesorja. V cerkvi sv. Frančiška Ksaverija je nad grobom, kjer škof čaka vstajenja, prost napis:

Dr. Anton Mahnič
biskup krški
1897 - 1922

(se nadaljuje)

Kuba ne da miru

Kuba ne da Amerikancem mirno spat. Te dni so se znova oglašili nekateri ter trdili, da je tam dosti ruskih vojakov, tankov, vojnega materiala in tudi letal. Vlada v Washingtonu je potrdila, da je vse to res, vendar da ne gre za napadalo orožje. Vsekakor je Kennedy poslal novo pismo v Moskvo in zahteval, naj Sovjeti umaknejo svoje vojake s Kube.

Da je Kuba neprestana grožnja za obe Ameriki, je razvidno tudi iz tega, da od tam prihajajo zlasti v Južno Ameriko posebni revolucionarni agenti, ki skušajo povzročiti revolucije. Zadnji čas so posebnost vzeli na piko Venezuelo. Od tam poročajo namreč, da so odkrili novo komunistično zaroto.

Pogreb v hotelu

Prvi dan: »Gospod ravnatelj, ali vidite to črno piko na blazini? Je to stenica?«

»Da, a je mrtva.«

Drugo jutro: »Gospod ravnatelj, se spominjate tiste stence?«

»Da, a je bila mrtva.«

»Da bi videli, koliko ljudstva je prišlo to noč na njen pogreb.«

Važen jubilej za nas vse

(Nadaljevanje s 1. strani)

Prav tako sta sv. brata razumela, da je za obstoj Cerkve pri nekem ljudstvu potrebno, da ima domačo duhovščino in domačo cerkveno hierarhijo. Zato sta takoj začela vzgajati nekaj učencev in jih na prvem potu v Rim leta 867 vzela s seboj, da so bili tam posvečeni.

Prav zaradi teh originalnih zamisli sta sv. brata stopila v vrsto največjih misijonarjev vseh časov. Uspeh njunega apostolskega dela je ostal zapadnemu svetu dolgo stoletij prikrit, kajti slovenski svet je bil zapadni Evropi do preteklega stoletja skoraj neznani svet, oziroma v tuje, predvsem nemško morje potopljen svet. Toda ko so se slovenski narodi osvobodili in se kulturno dvignili, se je obrnila pozornost tudi na sv. Cirila in Metoda. To se je zgodilo zlasti po vatikanskem vesoljnem cerkv. zboru I. in pod papežem Leonom XIII. Tedaj so »odkrili« sv. Cirila in Metoda in ju prišteli med svetnike vesoljne katol. Cerkve. Danes je veljava njunega dela in njunih misijonarskih idej aktualna bolj kot kdaj koli prej, zlasti še zato, ker je tudi sv. oče Janez XXIII. kot apostolski

Izšla je

nova

številka

PASTIRČKA

delegat v Bolgariji od blizu spoznal njuno delo in njune ideje. Ali se v očetovskem razumevanju, ki ga kaže sedanji sv. oče do vseh ločenih kristjanov, ne kaže tudi vpliv sv. bratov? Saj to je njihov duh, duh vseobjemajoče in vserezumevajoče krščanske vesoljnosti, kot izstopa v celotnem delu sv. bratov. In nadalje težnje, ki jih je pokazal vatikanski vesoljni cerkv. zbor II. v obnovi liturgije, ali niso tudi v tem ideje sv. bratov? Fr. Grivec pravi: »Naša blagovestnika sta bila prepričana, da je slovensko bogoslužje (v živem jeziku) v skladu z duhom krščanstva in potrebno za širjenje krščanstva med Slovani.« In zaključuje: »Slovensko bogoslužje je bilo izraz in obramba krščanske vesoljnosti, pospeševalo je širjenje vere med Slovani in bilo velikega pomena za vesoljno cerkveno ednost.« To je prav tisto, kar išče danes vesoljni cerkv. zbor vatikanski II. z obnovo liturgije, z delom za cerkveno ednost in za ekumenizem. V sled tega sta sv. Ciril in Metod res last ves Cerkve.

ZASLUŽNA TUDI ZA KULTURO

Končno poudarimo še to, da sta postala velezasluzna tudi za slovensko kulturo. To sicer ni bil njihov namen, toda ko je Ciril izumil črke za pisanje slovenskega jezika in ko sta prevedla sv. pismo in razne bogoslužne knjige na slovenski jezik, sta nehote postavila temelj tudi kulturi Slovanov in njih slovstvu. Zato pa imata svoje častno mesto tudi v slovstveni in kulturni zgodovini Slovanov.

Ob vsem tem je pač kot na mestu, da se v tem letu vsi, tudi mi Slovenci v zamejstvu na dostojen način spomnimo na sv. brata in proslavimo njuno delo. To naj se zgodi ne samo v cerkvi, temveč tudi po našiholah in po naših društvih, sploh v vsej naši javnosti.

Kazimir Humar

Goriška občina je izdala dva milijona za čiščenje snega

Preteklo nedeljo in v ponedeljek je padlo v Gorici 46 cm snega, kar presega količino snega v letu 1947 in 1955. Občinska uprava se je znašla v kritičnem položaju tudi vsled praznične župan in odborniki so kljub temu že v nedeljo ob 7^h jutraj izdali potrebne ukrepe. Začeli so z delom s polno paro in odstranili sneg vsaj pred glavnimi mestnimi poslopji in po najbolj prometnih ulicah. Goriške ceste merijo skupno 160 km in glavnih poslopj je o krog 158. Zato ni čuda, če je delo le počasi napredovalo. Sele ko so dobili snežni plug, je šlo delo hitreje od rok. Tudi stroški so bili tem v zvezi zelo visoki. Občina je izdala skoro dva milijona lir za čiščenje ulic in odstranjevanje snega.

Dušnopastirski tečaj

slovenskih zamejskih duhovnikov bo letos v goriški nadškofiji, in sicer dne 4. in 5. septembra na Barban pri Gradežu, kjer se letos praznuje prva stoletnica kronanja čudodelnega kipa M. B. — Vse dopisovanje glede tečaja mora biti naslovljeno izključno le na naslov: Duhovniška zveza - Gorizia, via Don Bosco 11.

Žrtve mraza na Goriškem

Letošnja ostrá zima, poldica in sneg sta zahtevala tudi pri nas na Goriškem svoje žrtve. V sredo 6. februarja jutraj se je na poti v cerkev na Travniku smrtno ponesrečila 75 letna Karla Stanič iz ulice Dante. Na križišču pred pošto je v zadnjem trenutku zapazila pred seboj mestni avtobus. Hotela se je umakniti, a pri tem ji je na poldenedelih tleh spodrsnilo, da je nesrečno padla in prišla z glavo pod kolesa avtobusa, ki so ji glavo popolnoma zmečkala. Sele pozno popoldne jo je spoznala njena nečakinja, ki jo je zaman čakala, da bi se vrnila domov.

Drugi dve žrtvi pa je zima zahtevala v Gradežu, kjer sta utonila v zamrzlem potoku dva šestletna dečka, ko sta se drsala po ledu in se jima je led nenadoma udrl pod nogami. Nihče ju ni opazil in, šele ko ju ni bilo na večer domov, so ju zaskrbljeni starši začeli iskati. Sele pozno ponoči so zapazili predrti led na potoku in poleg dva otroška tricikla, last obeh fantkov. Žalostna smrt nedolžnih otrok je zbudila po vsem Gradežu globoko sočutje in obžalovanje.

V Hollywoodu je umrl goriški igralec Dolenz

V Hollywoodu je pretekli teden umrl filmski igralec George Dolenz, doma iz Gorice. V Ameriko je odšel leta 1927 in se tam kmalu uveljavil kot filmski igralec. Nastopil je v številnih filmih kakor Moja sestrična Rachele, Ko sem zadnjič videl Paris, Štirje apokaliptični jezdeci, Rdeča maska in drugi. Zadjnikrat je nastopil v televizijskem filmu »Bonanza«.

Bil je poročen in je imel dva otroka. Večkrat se je vrnil v Gorico in bil do svojih someščanov izredno darežljiv. Zadnjikrat je prišel v Italijo leta 1956. Umrl je zaradi srčne kapi star komaj 55 let.

Steverjan

Nenadna prekinitev električnega toka v občinskem domu v ponedeljek jutraj kmalu po 7^h ter dim, dišeč po žganem gumiju, ki je prihajal iz sobice občinskega sluga, je vzbudil pozornost poštnega uradnika, ki je ravno urejeval došlo pošto. Poklical je na pomoč nekaj ljudi, ki so le s silo odprli vrata sobe. V sobici ni bilo skoraj ničesar videti, ker je bila polna dima, ki je prihajal iz tlečega dežnega plašča, ki ga je vžgala električna pečka. Na tleh je ležala žal že mrtev, občinski sluga 59-letni Angel Simonetti.

Kako je do tega prišlo, je težko reči. Verjetno bolj kot električni tok, je bil dim, ki je povzročil smrt, saj je pokojnik trpel zaradi nahuhe in pa slabega srca.

Služboval je v števerjanski občini enajst let, prej pa je veliko let služil občino v Kojškem.

Pogreb se je vršil na občinske stroške v tork popoldne ob veliki udeležbi števerjanskih občanov in drugih. Gospod župan mu je spregovoril nekaj lepih besed pri odprtem grobu.

Svojcem naše iskreno sožalje, pokojniku pa krščansko voščilo: počivaj v miru.

Stoletnica v Cervinjanu

Dne 11. februarja je praznoval v Cervinjanu, obkoljen od številnih sinov, hčera, vnukov in pravnikov, stoletnico rojstva

Gilberto Drossi. Umsko in fizično je še čil in zdrav. Služboval je pri železnici, najprej 28 let pod avstroogrsko upravo, nato dve leti pod italijansko. Ko je stopil v pokoj, je odprl v Cervinjanu gostilno in tobakarno, nato še večji in modernjši gostinski obrat »Al Turista«, kjer se radi ustavljajo izletniki in tujci.

Doberdob

Dne 1. februarja sta v krogu svojih šestnajst najožjih sorodnikov obhajala zlato poroko 75-letni Peter Ferletič in 72-letna Ivana Lavrenčič. Oba zlatoporočca sta iz zdravih in vernih kraških družin. Njuno življenje je bilo trdo, posebno med prvo svetovno vojno, ko sta bila z dvema otrokoma v begunstvu. Pa tudi druga svetovna vojna jima ni prizanašala. Nemci so jima ubili 20-letno Marico. Ostali trije sinovi pa so s svojimi družinami lajšali bolečo izgubo, a obenem posnemali delavnost in vernost svojih staršev. Peter se je odlikoval v kamnoseškem delu v Nabrežnici, pomagal pri zidavi domače cerkve, bil vse svoje življenje vnet in zvest cerkveni pevec, v čemer ga pridno posnemajo njegovi domači. Katoliški glas prihaja redno vsak teden v njegovo družino. — Zlatoporočca izrekamo tudi mi iskrena voščila z željo: na mnoga leta! Bog vaju živi!

V soboto 9. t. m. je bil v domači župni dvorani kulturni večer, posvečen »katoliškemu tisku« zdužen s »Slomškovo proslavo«. Karel Lavrenčič je vse številne navzoče pozdravil in pojasnil pomen katoliškega tiska, za katerega je vneto deloval pred 100 leti škof A. M. Slomšek. Gospodična Mariza iz Pevme je nato v jasnih obrisih predočila Slomška kot velikega dobrotnika za Slovence na verskem, narodnem, kulturnem in zlasti šolskem področju. Vmesne recitacije Milene Lavrenčič in Adele Ferletič so še bolj podčrtale Slomškovo ljubezen do domače zemlje in delovnega ljudstva. Se otroci so potem ponazorili Slomškovo pesem »Siroti«. Med navdušenim ploskanjem so stopili potem na oder fantje »okteta Planika« pod vodstvom Franceta Valentičiča in zapeli šest prepleh pesmi, ki so žele med občinstvom polno odobravanja pa tudi veselja. — Kulturni večer se je zaključil z bogatim srečelovom v korist katoliškemu tisku.

Kljub »Festivalu v S. Remo« je zanimanje in veselo razpoloženje občinstva v nabito polni dvorani pričalo, da sta Bog in narod še vedno steber naše prave narodne omike!

Prvenstvo Juniorjev končano

Preteklo nedeljo se je v Trstu končalo deželno prvenstvo mladincev v odbojki. Za mlade odbojkarje Olimpije je bilo to tekmovalje zelo naporno, saj so morali kar trikrat v Trst; za društveno blagajno pa je bil velik finančni deficit. Tekme so pokazale, da so »mlečnozobeži« v enem letu vadenja precej napredovali in da so med njimi nekateri, ki še veliko obetajo, seveda če se bodo še naprej pridno in vztrajno vadili. Olympijci so zasedli častno tretje mesto pred Gasilci iz Trsta za izvežbanima moštvo VIS in BOR iz Trsta, ki imata za seboj že večletno izkušnjo.

Rezultati:

BOR - Olympia, 2:0 (15:12, 15:4); Olympia - Gasilci, 2:1 (15:17, 15:9, 15:0). Istega dne se je mešano moštvo članov in mladincev Olimpije pomerilo na Turinju, ki ga je organiziral BOR. Goriška ekipa je zasedla tretje mesto. Rezultati so bile: AGI - Olympia, 2:0; BOR - Olympia, 2:0; Olympia - Gasilci, 2:0.

V nedeljo 17. t. m. pa se začne deželno prvenstvo »Serie C«, kjer bo nastopala tudi Olympia (kot lanskoletni deželni prvak kategorije »Propaganda«). Prvo tekmo bo imela v Čedadu proti Polip. Friuli iz Vidma.

RAJBELJ — Športni dan

Pod pokroviteljstvom CSI in na pobudo športnega združenja Rajbelj se je dne 3. febr. vršil drugi športni dan v naši vasi. Namen takih športnih dni je, da se v duše mladih ljudi vlije ljubezen do športa, ki je vaja volje in utrjevanje značaja, in da se s telesnim naporom mladina dviga k višjim idealom vere in moralnega življenja, ki prav tako zahtevajo nemajhnih naporov. To je prva stopnja pri formiranju značajnih ljudi in kristjanov.

Zato so bili duhovniki v Rajblju duša tega dneva in tudi tisti, ki so se najbolj trudili, da so nabrali potrebno denarno

RADIJSKI POSTNI GOVORI 1963

1. 3. Kristus - Učitelj z besedo in življenjem (dr. Franc Šegula)
4. 3. Kristus učil spreobrnjenje (dr. Franc Šegula)
8. 3. Kristus učil moliti (g. Jože Kunčič)
11. 3. Kristus učil trpeti (msgr. Jože Jamnik)
15. 3. Kristus učil ljubiti Boga (dr. Lojze Suštar)
18. 3. Kristus učil ljubiti bližnjega (dr. Lojze Suštar)
22. 3. Kristus učil zveličavne kreposti (dr. Kazimir Humar)
25. 3. Kristus - Dobrota do ubogih in bolnih (dr. Jože Prešeren)
29. 3. Kristus - Dobrota do grešnikov (msgr. dr. Rudolf Klinec)
1. 4. Kristus - kruh življenja (dr. Angel Kosmač)
5. 4. Življenjska zveza s Kristusom (g. Viljem Žerjal)
8. 4. Kristus - Veliki duhovnik (msgr. dr. Janez Vodopivec)
12. 4. Kristusova daritev na križu (g. Anton Iskra)

pomoč. Njim so pomagali še drugi, zlasti Andrej Strukelj, predsednik športnega združenja Rajbelj, učitelj smučanja Peter Capovilla, Dario Kravanja in še drugi. Pa tudi starejši so se nemalo zanimali za vse to prizadevanje mladine in prispevali svoj del, da je prireditelju dobro uspela.

Udeležencev pri tekmovalju je bilo kakih sto iz vasi in tudi iz drugih krajev Kanalske doline, iz Pontebe, Ovčje vasi, Naborjeta in iz Trbiža.

Dan športnika se je začel s sv. mašo in nato so si sledile različne tekme po programu, čeprav je bil občuten mraz (17 stopinj pod ničlo). Zvečer ob 5. uri je pa bilo nagrajevanje na sedežu E.N.A.L. Tu je najprej spregovoril domači g. župnik, za njim pa pokrajinski tehnični vodja Buligan in

pa provincialni predsednik Ceschia. Vsi trije so vsak po svoje poudarili vrednost športa, ki ljudi združuje v skupnih idealih poštenega tekmovanja, velikodušnosti in plemenitosti, brez razlike na narodnost, vero, politično prepričanje. Ob tej priložnosti so tudi izročili domačemu nogometnemu prvstvu prenosni pokal, ker je doslej prvo mesto na poletnih tekmah v nogometu.

Uspeh tekmovalj je bil naslednji:
Prosti tek: Valter Buzzzi iz Pontebe.

Slalom I. kateg.: Rugora Armando (Rajbelj); II. kateg.: Velušček Dario (Rajbelj); III. kateg.: Conzina Sandro (Rajbelj).

Veleslalom: Velušček Mario (Rajbelj); Sankanje: Kašča Emil (Rajbelj).

Tržaški g. škof za 10-letnico oddaje „Vera in naš čas“

Že deset let vrši radijska oddaja »Vera in naš čas« zelo važno poslanstvo: s prijateljsko besedo prinaša resnico in tolažbo slovenskim vernikom tu in onstran meje. Pojasnjuje glavne probleme življenja, govori o zadnjih namenih človeškega življenja, razlaga verske resnice, ki jih je Bog razodel in jih Cerkev učil. Potrebna nam je beseda tolažbe, kajti življenje je težko, pomno nevarnost in trpljenja. Izpolniti moramo božjo voljo, biti močni in ne zgrešiti poti. K temu namenu, ki je najvažnejši za naš mir na zemlji in za večnost, je vztrajno in modro pripomogla radijska oddaja, ki se je danes spominjamo. Castitam urednikom oddaje in vsem, ki so sodelovali. Ob zavesti, da so opravili dobro delo, ga bodo veselo nadaljevali.

V današnji tragični zmešnjavi idej, v silnem poskusu, da bi zavrgli krščansko kulturo, kar bi pomenilo zaton kulture sploh, ob propadanju morale v ljudeh brez vere v Boga, je delo velike krščanske ljubezni, nuditi ljudem besedo, ki edina prinaša rešenje.

Prva desetletnica verske oddaje srečno sovпада s potekom drugega Vatikanskega koncila, na katerega gleda ves svet z občudovanjem in neizmernim upanjem.

Vsem, ki sodelujejo pri oddaji »Vera in naš čas« in vsem poslušalcem podelujem svoj blagoslov.

† ANTON, škof

Umril je Jože Slama, zavedni tržaški Slovenec

V nedeljo jutraj je umrl v tržaški bolnišnici spet eden vzornih mož, zaveden narodnjak, marljiv delavec, skrbni oče in vever prijatelj vsem, ki so ga poznali. Izpred mrljske kapele se je v ponedeljek v zgodnjih popoldanskih urah razvil zelo velik sprevod meščanov, ki so se uvrstili za njegovo krsto in se tako od njega poslovljali. A največ ljudi je bilo njegovih najbližjih sosedov od Svete Magdalene in delavnih tovarišev.

Gospod Slama je delal v ladjedelnici sv. Marka, v enem najtežjih oddelkov, kjer kislina počasi razjeda še tako trdne moze. Pokojni Slama je vzdržal zelo dolgo, saj je bil trdnega zdravlja in krepek mož. Toda počasi je težko delo le načelo njegovo zdravje in je moral delo zapustiti.

Ni poznal lahkega življenja. Borba za vsakdanji kruh je bila iz dneva v dan pred njim, a je delal neizmerno rad. Vzorno je skrbel za svojo tako drago družino. Zato je pač vsem svojim otrokom nepozabni papa, gospe pa nepozabni zvesti mož.

Več let je tudi pel v šentjakobskem cerkvenem pevskem zboru (saj so bili prav Slamovi steber tega pevskega zbora več let), kasneje je moral odnehati zaradi slabega zdravlja, a je bil s srcem še vedno pri zboru in pri naši pesmi.

Kljub težkemu delu in vsakdanjim skrbem je bil vedno vever. Nihče ga ne pozna kot žalostnega človeka. Se tako potrim je nudil Pepi, kot so ga klicali, besedo tolažbe in še tako zaskrbljenim je znal vlti poguma. A nikdar ni silil v ospredje. Bil je tih, dober, iskren, a vedno v ozadju. Bil je zaveden narodnjak, a to so čutili tisti, ki so bili okoli njega. Svojeega narodnjaštva ni obešal na veliki zvon. Bil je resničen in pravi katoličan. Ko so zaskrbljeni svoji jokali ob njegovi postelji zadnje dni njegovega življenja, jih je tolažil, češ, nikar ne jokajte, saj jaz grom v boljši in lepši svet.

Tak je bil pokojni gospod Slama. Značen, vever, plemenit, skratka, človek, ki je bil vedno korenina zdravja našega naroda na teh tleh. Vsem, ki so ga poznali, bo ostal v nepozabnem spominu.

Ko mu želimo večni mir v Bogu, izrekamo družini, ki je izgubila tako dobrega očeta naše sožalje. Sinu Juriju, našemu znanemu prosvetnemu delavcu, izreka sožalje še posebej Slovenska prosveta in njegovi prijatelji.

Radio Trst A

Spored od 17. do 23. februarja

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Zlata ptica«. — 12.00 Slovenska nabožna pesem: Zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice. — 12.45 Vera in naš čas. — 14.45 Ansambel »Tamburica«. — 15.20 Portret v miniaturi: Aurelio Fierro. — 17.00 Za smeh in dobro voljo. — 18.30 Obisk v naši diskoteki: (4) »Prof. Julij Pavletič«. — 21.00 Iz slovenske folklore: »Pratika«.

Ponedeljek: 12.00 Iz slovenske folklore: »Pratika«. — 18.00 Sopranistka Zlata Gaspersič. — 18.30 Folklorni motivi v simfonični glasbi. — 19.00 Radijska univerza: Aljoša Vesel: Avtomobil (3) »Organizacija avtomobilске tovarne«. — 20.30 Renzo Rossi: »Pohod nedolžnih«, opera v treh dej.

Torek: 12.00 Pomenek s poslušalkami. — 18.00 Italijanska po radiu. 44 lekcija. — 18.30 Johannes Brahms: Pesem rojenic, op. 89. za mešani zbor in orkester. — 19.00 Pisani balončki. — 21.00 Roman v nadaljevanjih. Nikolaj Vasiljevič Gogolj: »Taras Bulba«. — 22.00 Obletnica meseca: »Evropa pred 200 leti - mirovni pogodbi v Parizu in Hubertusburgu«.

Sreda: 12.00 Zgodovinske zanimivosti. — 18.00 Z zborovskih natečajev Antonio Ilersberg. — 18.30 Italijanski sodobni skladatelj. — 19.00 Higiena in zdravje s posvetovalnico. — 20.30 »Hči Mate-Hari«, radijska drama. — 22.00 Iz italijanskega glasbenega ustvarjanja. »Glasba v Rimu v 17. in 18. stoletju«. (5) »Svedska Kristina in njen svet«.

V Marijinem domu v Rojanu

ponovi v nedeljo 17. febr..

Mladinski krožek iz Doline

šaloigro v treh dejanjih:

TETA NA KONJU

Začetek ob 17.15

Med odmori s r e c i t o l o v!

Vabljeni!

Cetrtek: 12.00 Roman v nadaljevanjih Nikolaj Vasiljevič Gogolj: »Taras Bulba« III. oddaja. — 18.00 Italijanska po radiu. Spopolnjevalni tečaj: 46. lekcija. — 19.00 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. — 20.30 Simfonični koncert orkestra Italijanske radiotelevizije iz Turina.

Petek: 12.00 Pomenek s poslušalkami. — 18.30 Tržaški skladatelj (8) »Mirca Sancinova«. — 19.00 Radijska univerza: O pojmu pravice in njegovi zgodovini: (5) »Platon in Utopija«. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Iz pesniških gajev: »Iginio Ugo Tarchetti«. — 23.00 Robert Schumann.

Sobota: 12.00 Po širnem svetu. — 13.30 Plošče prvici v oddaji. — 14.40 Jugoslovanske ritmične popevke. — 15.30 »Gospa ministrca«, veseloigra v štirih dejanjih. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 18.00 Sodobna slovenščina. — 19.00 Družinski obzornik. Urednik prof. Ivan Theuerschuh. — 20.40 Komorni zbor iz Celja. — 21.00 Za smeh in dobro voljo. — 22.30 Georges Bizet: Arležanka, suita.

V modnem salonu

»Kaj, pet tisoč lir za ta klobuk? Morala bi izgubiti glavo, da bi ga kupila!«

OBVESTILA

ENCIKLIKO »Mater et magistra« dobite lahko v trgovini Fortunato v Trstu ali pa direktno v Vatikanski knjigarni.

DAROVI

Za Katoliški glas: V spomin pok. Marije Pavšič daruje Buda Valerija iz Trsta 4.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Namesto cvetja na grob pok. Jožefa Slama daruje šentjakobski cerkveni zbor 5.000 lir. Bog povrni živim in mrtvim.

Za Marijin dom v Rojanu: Widmann G. 1.000; Pešelj J. 1.000; Bizjak D. 1.000; J. U. 1.000; B. R. 5.000; G. V. 5.000; Piščanc J. 1.000; Piščanc I. 1.000; S. L. 40.000 lir. Bog plačaj!

ZAHVALA

Vsem, ki so nam bili kakorkoli ob strani ob težki izgubi našega dragega

Jožefa Slame

iskren Bog plačaj! Posebno se zahvaljujemo preč. g. A. Resenu in prijateljem iz Radijskega odra.

Družina SLAMA

ZAHVALA

V visoki starosti 95 let je zaspal v Gospodu

Mihael Guštin

iz Padrič, 7. — Zalujoči se prisrčno zahvaljujemo za sožalje in udeležbo pri pogrebu.

Padriče, 12. februarja 1963

Družine Guštin, Grgič, Merlino

ZAHVALA

Ob smrti dragega očeta

Ivana Žagar

roj. v Bazovici l. 1870, se vsem udeležencem pogreba toplo zahvaljuje

sin IVAN in sorodniki

Bazovica, 11 - dne 13. febr. 1963

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici